

LÁTOD-E, KEDVESEM?

Látod-e, kedvesem, micsoda partokat
épített ide az idő? A végtelen mélységet
körbefutotta, s minden percben egy vödör
életet borított a tó emelkedő nagy hasába,

hínárral szalagozta aztán az angolnák
messze futó csíkjait, s a kagylókból
óránként kiemelte a csendet.

S várta az embert,
várta a *nő-férfi együtt-lüktetését,*

a kagylók feszülő héjának pattanását,
várta, hogy percei gömbjére ráfusson
a víz szertelen ágaskodása és hűvösödő
önfegyelme az apály idején.

A halak ezüsttálcáin égből lepottyant
angyalok keresik az elhagyott
Nap ragyogását,
kis ridikülben folyton magukkal
cipelik az égbolt tiltott csillagait...

s amíg őket nézzük itt, a parton,
történelmük a tavi képernyőről ide
átsugárzik, s az évezredek kagyló-
héjain álldogálva egy néma
percben megnyugszik a jelen idő,

s benne megnyugszunk mi is,
látva, hogy átfut a tájon az eső,
s nagy igyekezettel tapasztja össze
azt is, amit a part a víztől
folyton elkülönít.

KÖLDÖKGYŰRŰ

31

Trikóját húzogatta, majd
egy óvatlan mozdulattal
feleresztette az ég felé.

S előtűnt bőre pipacsán
egy ezüst kört befutó
pearcing, s ahogy elővillant,
hátrébb szorult mellette
mellének évek óta
élni kész, hegyi kavicsa is.

S ő messze nézett
mezőt, gyümölcsfát,
udvart gyorsan eleresztve
a szomjas városok felé.

ADÁSSZÜNET

Vajon az adásszünet mit jelent
ott fenn az égi éjszakában?

Azt, hogy, kiallszanak a csillag-
reflektorok, hogy a felhőkben
megül az előbb még
indulni készülő eső,

az angyalok az emberekkel
nem kommunikálnak, s a
repülő egyszer csak félni
kezd, hogy a helyét már
sehol sem találja, s ott marad,
odaragasztva az ég egy
pontjára, azon az örök félúton
menny és pokol között?